BABAMIN MISRALARI

VEYSEL ŞAHİN

Kutlu Yayınevi

İstanbul - 2021

KUTLU YAYINEVİ

göksel sözcükleriñ yayıncısı

T. C. Kültür ve Turizm Bakanlığı
yayıncı belgesi: 50661

bétik: 858

Yazar: **Veysel ŞAHİN**
Düzenleyen: **Veysel ŞAHİN**
Dizer: **Aliye Aybüke ULUÇ**
Kapak tasarımcısı: **Deniz ÇATICI**

1. baskı: Haziran, 2021 – İstanbul

ISBN: 978-625-7665-75-9

© Veysel ŞAHİN
Tüm içerik yazarının sorumluluğundadır. Yayınevi yalnızca basım, dağıtım ve satış işlemlerinden yükümlüdür.

KUTLU YAYINEVİ – göksel sözcükleriñ yayıncısı
Kartaltepe Mahallesi, Atakan Sokağı, No: 3/A
Sefaköy, Küçükçekmece/İstanbul
Çağrı: 0850 241 76 34 istek@kutluyayinevi.com

Akoğul Basımevi: 46841
Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Güven iş Merkezi No: 83/2B - 378
Zeytinburnu/İSTANBUL

İçindekiler

ÖN SÖZ: 6
Bir gurbet dönüşü köyüme gittim..... 7
Ecel şarabından bir yudum alıp..... 9
Ben bu merdiveni çıkamam başa..... 11
Söyleyin Müslüman düşmanlarına 13
Mektepsiz büyüdüm tahsilsiz gezdim 15
Nedir bu intizar nedir bu feryat 17
Baktım tabiatın solgun rengine..... 19
Sıla-i rahimde bir güzel sevdim 21
Ah be fani dünya senin elinden 23
Adem'in cennetten kovulması ile 25
Merhametiniz olsun kıymet bilenler 27
Ben seni horladım üstüme varma..... 29
Rüzgar esmiş yar perçemin dağılmış 31
Semavata sığmaz ahım feryadım..... 33
Kaldık cehaletin karanlığında..... 35
Bir güzel isterim yanağı gülden..... 37
Dünyada sönmemiş ocak mı kaldı..... 39
Gel muhannet bu sözümü horlama..... 41
Nefsim ile düştüm bir mahkemeye..... 43
Yar bahçeden çıktı yüz bin naz ile 45
Ey rüzgâr arz-uhalim götür ol Mevla'ya ver 47
Vatanından ırak kudret bülbülü 49

Sailem muhtacım dermana geldim.....51
Başı açık yalın ayak çöllerde.....53
Yarı yanmış yarı sönmüş ocağım.....55
Geçti yıllar saçlarıma ak düştü.....57
Şu yaylanın eğri büğrü suları.....59
Senin hatırına değdim dokundum.....61
Çarık sende çorap sende mes sende.....63
Yıktın Devlet-i Aliyye'yi virane ettin.....65
Rüzgâr vurmuş yar saçların dağılmış.....67
Hata benim günah benim suç benim.....69
Bahri aşkın deryasına dal da gel.....71
Ben ölürüm yaramı açma.....73
Kafana taktığın bir uydu ile.....75
Yağınca yağmurum eriyince kar.....77
Zavallı insanlar ne hallere düştü.....79
Bu yoksulluk beni aciz eyledi.....81
Ey Allahım sana arz-u halim var.....83
Yine bugün Türk ordusu şahlandı.....85
Kış gününde avcı gezer av eder.....87
Üç günlük ömrümü zehir eyledin.....89
Sana insan demek küfür demektir.....91
Cemiyette kaynaşma var.....93
Ben nasıl döneyim eski çağlara.....95
Beddua eyleme yar benim için.....97

Bana namus gerek bana ar gerek 99
Ne seneler belli ne aylar belli..... 101
Dadaşımı bastı gaflet uykusu 103
Cemalin bedenin bakışın göremedim 105
Bir kaşı leylayı sevdim aşkı meftun eyledi..... 107
Sende uyanış yok mudur ey İblis'e tabi olan..... 109
Layık mıdır beni perişan etmen..... 111
İnsan ki dünyaya emanet geldi..... 113
Nefs-i himar dönme bana senden vefa istemem 115
Gel gitme sevgilim uzağa..... 117
Ey boylu kavak ne güzelsin..... 119
Aşıkların nazargâhı derde derman merhaba..... 121
Adem atan Havva anan belliyken..... 123
Dost eline giden ihtiyar kervan..... 125
Ne güzel yaratmış seni Mevla'nın ihsanına bak..... 127
Bu dünyayı sevdim ise..... 129
Evvel Allah derim sonra Muhammed..... 131
Köyüm Afrika'ya benzemiş 133

ÖN SÖZ:

Asıl adı Nafiz Şahin olan Aşık Nafiz Yıldızi 1942 yılında Kars'ın Sarıkamış ilçesine bağlı Karaköse Köyü'nde dünyaya gelmiştir. İlkokul mezunu olan Aşık Nafiz, 1955 yılında Aşık Kaplan Cerrahi'den saz dersleri almaya başladı. Daha sonra saz çalıp türkü söyleme yeteneklerini geliştirerek, alanında ustalaştı.

1960'lı yıllarda bir başka saz ve söz ustası Aşık Reyhani ile tanıştı. Kendisini beğenen, hatta kendisine rakip olarak gördüğünü söylemekten de çekinmeyen Aşık Reyhani, Aşık Nafiz'e "Yıldızi" mahlasını layık gördü. Uzun yıllar beraber saz çalıp atıştılar. Ustalık kıvamına erdikten sonra Aşık Yıldızi birçok aşıkla sazlı-sözlü atışmalarda başarılar gösterdi.

1967 yılında Erzurum Belediyesi'nde memur olarak işe başladı. Bu vazife esnasında şiirlerini geliştirmeye muvaffak oldu. Koşmaları; müspet ilim gölgesinde ve tamamen hakikat görüşlü olup, hiçbir yanlış fikre kapılmadan, halka dönük, tamamen halk kültürü ile bağdaşan eserler olarak ortaya çıkmıştır. Aşık Yıldızi eserlerinde genellikle günümüz Türkçesini kullanmış ve ele aldığı her konuyu, hiçbir güçlük çekmeden, yeterli derecede anlaşılabilecek şekilde okuyucularına sunmuştur. "Ozanımızın aydın gözlerle gördüğü hakkı, hakikati ve gördüklerinden ibret alarak satırlara döktüğü duygu ve düşüncelerinden oluşan bu kitabı siz değerli okuyucularımız için titizlikle hazırladım. Veysel Şahin"

Bir gurbet dönüşü köyüme gittim

Köyüm bana ben köyüme yabancı
Ayrılığı yüreğime dert ettim
Köyüm bana ben köyüme yabancı

Güney Baba mahzun mahzun bakıyor
Şanlı yurttan kan suları akıyor
Parmaklarda pislik izi var kokuyor
Köyüm bana ben köyüme yabancı

İnsan hor bakar mı doğduğu yere
Bize su verirdi Keftor'un dere
Kızıltaş Kayalık şimdi biçare
Köyüm bana ben köyüme yabancı

İsmin Karaköse tarihin Türk'tür
Altmış köy içinde namın büyüktür
Çevre köyleri hep sana yüktür
Köyüm bana ben köyüme yabancı

Çıkar yaylalardan mantar toplardık
Koyun yayar kuzularla hoplardık
Bahar gelince kar çiçeği koklardık
Köyüm bana ben köyüme yabancı

Şarıl şarıl akar Kaçağın Dere
Durdum dikkat ettim gittiği yere
Menfaat sağlıyor komşum Kürtlere
Köyüm bana ben köyüme yabancı

Çıktım Kışla'nın en yücesine
İndim Gözeler'e derincesine
O Niso Kirve'nin kaval sesine
Köyüm bana ben köyüme yabancı

Yıldızi'yim yandım ha yandım
Birkaç gurbetçiye baktım aldandım
Yalancı dünyayı tozpembe sandım
Köyüm bana ben köyüme yabancı

Ecel şarabından bir yudum alıp
Kurtarsak dünyanın alametinden
Hakkın mektebinde imtihan olup
Çıksak bu isyanın melanetinden

Bir ustaya hizmet eden çıraksa
Keşfi nazar kılıp kendine baksa
Eğer kâmillerde keramet yoksa
Daha ne beklenir cehaletinden

Nefes haram oldu diller yabani
Çünkü okumadı mucizevi Kuran'ı
Bu alemde insan olan insanı
Gördükçe seçerim zarafetinden

Der Yıldızi yazdık artıramadık
Sağlam bir koltuğa oturamadık
Hangi yöne kaçsak kurtaramadık
Her yanı açığın rezaletinden

Ben bu merdiveni çıkamam başa

İleride çok uzanan yollar var
Boş yere canımı atmam ataşa
Kadir kıymet bilmez nice kullar var

Muhannet kişiye sırrım veremem
Ben gafilim böyle şeyi bilemem
Her bahçeye meyve için giremem
Nice yıldır meyve vermez dallar var

Gam yükü toplandı gam şişesinde
Tadamadım kaldı dost şişesinde
Diyar-ı gurbette han köşesinde
Gariplere mesken olan eller var

Yıldızi kem değil sendeki bakış
Her coşkunda bulunur mu bu akış
Dünya dedikleri bir renkli nakış
Gir içine yeşiller var allar var

Söyleyin Müslüman düşmanlarına

Kenarda köşede zırlamasınlar
Hacıyı hocayı istismar edip
Kulağı kesikler dırlamasınlar

Bir kısım erkek var benzer avrata
Bu izde yürümek hatadır hata
Kimi haça tapar kimisi puta
İslam alemini horlamasınlar

Yek vücut olmalı bu halkın sesi
Canıma can katar dostun nefesi
Başka bir resimde varsa hevesi
Takma fikir ile zorlamasınlar

Yıldızi'yim garibim garip
Artık bu yarayı saramaz tabip
Bizim kapımızda yalını yiyip
Elin kapısında mırlamasınlar

Mektepsiz büyüdüm tahsilsiz gezdim

Baba terbiyesi ar bana yeter
Mihnet ile gül koklamam dünyada
Gonca yanında biten har bana yeter

Eğer sadık isen bana dokunma
Derdimi iyi çöz sözüme kanma
Mektubumun ters yüzünü okuma
Efkâr bana yeter zor bana yeter

Devrilmiş ağaç gibi kaldım derede
Beni kesen zalim şimdi nerede
Allah diyenler kalmaz geride
Ya Resûlullah derim bana yeter

Yıldızi'yim bitmez bu intizarım
Pusulamı dertli dertli yazarım
Dolu yağar ince ince sızarım
Yamacımda yatan kar bana yeter

Nedir bu intizar nedir bu feryat

Çürüttü ömrümü bu kara günler
Gün doğunca başlar acı bir hoyrat
Çürüttü ömrümü bu kara günler

Kederin milleri tutmuyor ayar
Rakamlar değişir günleri sayar
Öyle ki bu sabahın bir akşamı var
Çürüttü ömrümü bu kara günler

Mevsim güze döner kurur ağaçlar
Yaş elli deyince hayat yavaşlar
Ömür elden çıkar ağarır saçlar
Çürüttü ömrümü bu kara günler

Yıldızi'yim hayat geçti çanta boş
Dost yanına nasıl gidem eli boş
Onun için gezerim her gün sarhoş
Çürüttü ömrümü bu kara günler

Baktım tabiatın solgun rengine

Yayladan su gelmez çöl viran oldu
Kurudu dallarım kaldım bugüne
Bülbüller de tezdi gül viran oldu

Havaidir emeklerim havai
Tecellim kuruttu derin deryayı
Ümitsiz dağları yönsüz ovayı
Yosunlar bürüdü göl viran oldu

Netice var bu gidişte netice
Ya bir gündüz sürer ya da bir gece
Kayıtları verdik babasız piçe
Besmele kesildi döl viran oldu

Yıldızi rahmetler kurudu gitti
Kaba sözle fuhuş yürüdü gitti
İftiradan dağlar eridi gitti
Arılar da tezdi bal viran oldu

Sıla-i rahimde bir güzel sevdim

Çözdü gerdanını haller dolaşık
Ölmeden bir daha görürüm dedim
Aramızda dağlar yollar dolaşık

Benden ırak düştü zalımın kızı
Cennetin hurisi, göğün yıldızı
Yaylanın çiçeği, dağın nergisi
Yeşiller dolaşık allar dolaşık

Çehresi sevdirir çirkin huyunu
Bilmem nasıl etsem tarif boyunu
Melekten mi almış cismi soyunu
Nazeninde kokan güller dolaşık

Yıldızi'yim gayet müşkül haldeyim
Yabani diyarda ıssız çöldeyim
Ondan ayrılalı keşmekeşteyim
Uzak uzak varan eller dolaşık

Ah be fani dünya senin elinden

Usandım canımdan cihan içinde
Vaz mı geçem gülşenimden gülümden
Ne olur koyma beni güman içinde

Zengini aldattın servetin ile
Fakiri çürüttün mihnetin ile
Güzeli oynattın zilletin ile
Rezil etme bizi irfan içinde

Sende un öğüttü gönlümün bendi
Fabrikalar kurdu insanın fendi
Bütün eşya alem sende eğlendi
Ne feyizler gizli insan içinde

Her ne olsa ak kefendir yolumuz
Bir gün olur yerde çürür yanımız
Üstünde iki taş kabristanımız
Koyma Yıldızi'yi bühtan içinde

Adem'in cennetten kovulması ile

İnsanlığın doğuşunda hikmet var
Bulutların meyledip eğilmesiyle
Her mevsimde ayrı ayrı rahmet var

Arşın kubbesi ile yeryüzü iki ayaktır
Otuz iki beyan tek bir duraktır
Emri gözetmeyen elbet ahmaktır
Tasdik-i ikrarda Rabbi-l Rahmet var

Ne sebeple geldi Havva anamız
Bir minvalde hallolacak davamız
Cemiyeti halk eyledi Hüdâmız
Puta lanet Müslüman'a rahmet var

Bir tufan vardı zaman hangi zaman
Din ehlini kim kurtardı o zaman
Der ki Yıldızi cem oldu insan
Kimine sefa kimine zahmet var

Merhametiniz olsun kıymet bilenler

Demeyin o yare dediklerimi
Bir gün üşütecek kara topraklar
Ne olur soymayın giydiklerimi

Garip kuş yuvada sürer mi hayat
Eğer yalan ise gel göster ispat
Babadan oğula kalmadı şefkat
Hiçbir kul çekmedi çektiklerimi

Gizli sırlarımı bilmesin namert
O zaman dertlerim olacak kat kat
Ne Dicle götürür ne de Fırat
Ağlayıp didemden döktüklerimi

Yıldızi bu ömür hafta mı ay mı
Feleğin pençesi demir mi yay mı
Toplayıp tane etmek kolay mı
Aşkın tarlasına ektiklerimi

Ben seni horladım üstüme varma

Sende lisan ayrı bende dil ayrı
Mezarıma çiçek koyma gül koyma
Sendeki gidiş ayrı bendeki yol ayrı

İki cambaz bir urganda gezemez
Gezer ise hünerini veremez
Sizin çiçek bizim güle benzemez
Sendeki petek ayrı bendeki bal ayrı

Kiliseye papaz girer çan çalar
Bizim minareden yükselir salalar
Ağaç bile damar serper kök salar
Sendeki odun ayrı bendeki dal ayrı

Yıldızi'yim beni böyle görsünler
Değme delilere devran sürsünler
Bayrağımı tabutuma gersinler
Sendeki kırmızı ayrı bendeki al ayrı

Rüzgar esmiş yar perçemin dağılmış
Dökülmüş yüzüne güzelleşmişsen
Tel tel olmuş ak gerdana yayılmış
Yaprağın dökülmüş gazellenmişsen

O dilber bakışın şöhretin şanın
Ülkeden ülkeye gitmişti namın
Kanunu böyledir fani dünyanın
Siyahların gitmiş beyazlanmışsan

Yıldızi'yim yaram ey olmaz kanar
Kaşların eliftir gözlerin pınar
Garip gönlüm senden medet umar
Bozulmuş ahlakın huysuzlanmışsan

Semavata sığmaz ahım feryadım

Elleme yaramı koy böyle kalsın
Mecnun misaliyim çoktur günahım
Değme derinime sar böyle kalsın

Bergüzarı yar bilmişim görürüm
Bir garip yetimim bunu bilirim
Ben bu dertten kurtaramam ölürüm
Neşter et kirpiğini vur böyle kalsın

Yüzünün üstünde gül buram buram
Sakın koparıp verme yarama saram
Uzatma ellerini ya iyi olursam
Dokunma yarama dur böyle kalsın

Yıldızi'yim şehadet şerbetini içtim
Aşkınla kavruldum sevdanla piştim
Kerem gibi yandım da tutuştum
Yansın her tarafım nar böyle kalsın

Kaldık cehaletin karanlığında

İnsanlığa güneş doğar mı dostlar
Yüze aldığını bine satanlar
Kıyamete kadar doyar mı dostlar

Allah'tan bir sızı düşsün canına
Hile girmiş damarına kanına
Kul hakkıyla gidilir mi hak divanına
Vicdan bu zümreye uyar mı dostlar

Faiz ile ticaret gözler
Yoksullar kan ağlar yetimler sızlar
Yine de utanmayan bu vicdansızlar
Milletin sesini duyar mı dostlar

Ahali iflah etmez bizi bu sancı
Alışkın hırsıza ne sorsun hancı
Kantarı dubara kendi yalancı
Evdeki düzen tutar mı dostlar

Bu sebepten Yıldızi her daim inler
Akıldan çıkar mı o eski günler
Mazlumun hakkı ile göçüp gidenler
Allah cennetine koyar mı dostlar

Bir güzel isterim yanağı gülden

Kışın zemheride solmamış ola
Ne kimse tanıya ne kimse bile
Yad el yanağına değmemiş ola

Kaşları karadır gözleri sürme
Mevla'yı sever hasret ile
Aslı melekzade huriden bozma
Misli bu cihana gelmemiş ola

Yıldızda doğmuştur semaya karşı
Güneşi yandırsın perver bakışı
Olgundur ama az ola yaşı
Hele de kendini bilmişten ola

Dünyada sönmemiş ocak mı kaldı

Ah-u feryat eden kul neyi bekler
Arılar çiçekten balını aldı
Bülbülleri uçmuş gül neyi bekler

Bir muradı vardır gökteki kuşun
Eceli yetince değer bir kurşun
Saadeti olmaz torbası boşun
Sevdiği göçmüş dul neyi bekler

Yaş ağaçtan ince duman çekilir
Yetmişi bulunca beli bükülür
Yorulunca yaprakları dökülür
Kervanları göçmüş yol neyi bekler

Yıldızi'yim ben derdimi bilenim
Doğrunun çizdiği yola gelenim
Kaderimin oyununa gülenim
Sazım yakarır tel neyi bekler

Gel muhannet bu sözümü horlama

Akıl yaşta değil baştadır başta
Yoksa hakim seni beraat etmezdi
Davanın temeli suçtadır suçta

İnsan bilmediğin öğrenmek gerek
Hayat bir kubbedir ilim bir direk
Okuyan okudu sen kaldın çeyrek
İslam'ın şartı kalptedir kalpte

Evlat erdemi babadan alır
Uçan kuş öğüdü yuvadan alır
Güzel güzelliğin anadan alır
Onun da hüneri kaştadır kaşta

Yıldızi günahı aramadıkça
Elini kolunu bağlamadıkça
Ben seni yenemem ağlamadıkça
Her saat gözlerim yaştadır yaşta

Nefsim ile düştüm bir mahkemeye

Dava ayrı düştü dert ayrı düştü
Yakardım kötü yoldan dön diye
Yuva ayrı düştü yurt ayrı düştü

Şeytan bir düşmandır yılana benzer
Gün gelir sırtımdan derimi yüzer
Münafık yüze güler dost gibi gezer
Namert ayrı düştü mert ayrı düştü

Muhannetin gözü kayadır kaya
Hile akın etti bozuldu maya
Tabirime göre çözdüğüm rüya
Hayır ayrı düştü şer ayrı düştü

Yıldızi kul odur Mevla'nın kulu
Dilerim her nesil tutsun bu yolu
Tersine kırıldı çobanın kolu
Kuzu ayrı düştü kurt ayrı düştü

Yar bahçeden çıktı yüz bin naz ile
Hançer vurdu alev ile köz ile
Pişman olur muyum bir tek söz ile
Bakışların beni mecnun eyledi

Neden öyle baktın yoksa el misin
Benim için diken misin gül müsün
Dicle misin Fırat mısın Nil misin
Akışların beni mecnun eyledi

Türbeyse her gelişte yüz sürem
Nazik ellerine bir mektup verem
Kaldır nikabını gül yüzün görem
Nakışların beni mecnun eyledi

Eğer gezer isen yadlar kolunda
Davacın olurum Hak divanında
İncitmeden sevsem dostun bağında
Kokuşların beni mecnun eyledi

Aşkın hançeri ile Yıldızi'yi vur
Kaşların haindir gözlerin mağrur
Sen gökteki şimşek ben yağan yağmur
Çakışların beni mecnun eyledi

Ey rüzgâr arz-uhalim götür ol Mevla'ya ver
Tekzibimde varsa hata mazur gör imlaya ver
Ruhlar da gelmez düşüme bu zulmün dehşetinden
Hakkın nizam-ı huzurunda Mahkeme-i Kübra'ya ver

İnsanlar zalim oldu sonu boş bir sahrada
Çevreyi melanet sardı mazlum kaldı arada
Ezeli rakip elinden harap olduk burada
Mecnunları mürşid eden hakiki Leyla'ya ver

Der Yıldızi bir bezm ile kabul olsa dualar
Cemaat yok müezzin hasta feryat eder mollalar
Ak kefeni hor gözetme dünya geniş kabir dar
Ümmetine sadık olan gül cemali Ay'a ver

Vatanından ırak kudret bülbülü

Sessiz şakıyalım gül incinmesin
Müebbettir aşıkların emrazı
Gönül kırılmasın dil incinmesin

İkrarında sadık olanlardan küsme
Sıla-i rahimden selamı kesme
Allahın seversen tersine esme
Kervan yorulmasın yol incinmesin

Sana bir sırrım var açayım gizli
İnsan bir fanidir dünya dört gözlü
Seyhan'dan usul geç Ceyhan'dan gizli
Dalga zapta gelsin nehir incinmesin

Yıldızi'yim intizardayım
Yazın yağmurdayım kışın kardayım
On gün zarardayım bir gün kardayım
Kantar darılmasın mil incinmesin

Sailem muhtacım dermana geldim
Dergâhında kara etme yüzümü
Lütfuna sığındım ihsana geldim
Dergâhında kara etme yüzümü

Yalın ayak başı açık divane
Senin uğrunda oldum pervane
Yandıkça yanarım bilmem kaç sene
Dergâhında kara etme yüzümü

Yıldızi'yim durgun akarım
Senin ateşinde canım yakarım
Gün gelir ki bu isyandan elbet çıkarım
Dergâhında kara etme yüzümü

Başı açık yalın ayak çöllerde

Kâh ağlatır kâh güldürür yar beni
Hem aç hem susuzum tozlu yollarda
Korkarım iflah etmez intizar beni

Sen olmazsan gözyaşım silmezler
Hasta olsam üzerime titremezler
Unuturlar halim hatrım sormazlar
Tutuşturur içimdeki kor beni

Yıldızi'yim ne şöhretim ne şanım
Zararsız hayatım kusursuz canım
Yamalı gömleğim yırtık pantolum
Hatırına düştükçe gel de sor beni

Yarı yanmış yarı sönmüş ocağım
Alevim bir türlü közüm bir türlü
Sanma ki çözülür sırrım esrarım
Sohbetim bir türlü sözüm bir türlü

Köle olmam soyu sopu bozuğa
Mirası zırnıktır kendi boş kova
Bel bağlamam senin gibi ahmağa
Lisanım bir türlü özüm bir türlü

Nedendir yaramı sarmaz açarsın
Yıldızi'den kenar kenar kaçarsın
Bizim ele ne ekersen onu biçersin
Yamacım bir türlü düzüm bir türlü

Geçti yıllar saçlarıma ak düştü
Ağla anam ayrılığın vaktidir
Göçtü kervanlarım yollara düştü
Ağla anam ayrılığın vaktidir

Bir kader idi çıktı elimden
Hasret kuşağını çözemedim belimden
Küstü bülbüllerim uçtu tenimden
Ağla anam ayrılığın vaktidir

Gözüm yaşı katre idi sel oldu
Damladı toplandı aktı göl oldu
Sıla viran oldu gurbet yol oldu
Ağla anam ayrılığın vaktidir

Yıldızi'yim düşmüşüm derde
Peşimi bırakmadı gittiğim yerde
Kuru ranzalarda kilimsiz yerde
Ağla anam ayrılığın vaktidir

Şu yaylanın eğri büğrü suları

Ne geçit bıraktı ne yol bıraktı
Harap etti üçyüzaltmış pınarı
Ne ağaç bıraktı ne dal bıraktı

Farz dururken sünnet aramak nedir
Birkaç lüzumsuza yaranmak nedir
Berrak bir suda bulanmak nedir
Ne nehir bıraktı ne sel bıraktı

Bu yaylada koyun gütsem doyar mı
Mülkün sahibi hanesine koyar mı
Şu anahtar her deliğe uyar mı
Ne kafa bıraktı ne kol bıraktı

Bir gün olur dost kapıya dayanır
Yıldızi uykudan kalkar uyanır
Dört mevsimde sekiz renge boyanır
Ne yeşil bıraktı ne al bıraktı

Senin hatırına değdim dokundum

Belki dertlerini açasın köyüm
Gele gele yakınına sokuldum
Hain bakanlardan kaçasın köyüm

Sesime kulak ver dinle avazım
Senin dilin yok mu söyle ne lazım
Araç lazım köprü lazım yol lazım
Aras'ın üzerinden geçesin köyüm

Herkes arzusuna erdi gülerek
Denizin üstüne bile kurdular direk
Sana çeşme gerek su gerek
Lüzumu geldikçe içesin köyüm

Hele sizin orda gün aşmadı mı
Işıklar direkleri dolaşmadı mı
Halâ biçerdöver ulaşmadı mı
Ektiğin baklayı biçesin köyüm

Bizim kısmet Kaf Dağı'nda
Yıldızi duman yok dost ocağında
Eller Merih'e gitme çağında
Sen de bir an evvel uçasın köyüm

Çarık sende çorap sende mes sende
Kahkülünde boya yok köylüm
Dere sende tepe sende yayla sende
Halbuki şehirde ağaç yok köylüm

Sen süpürge yolla ben süpüreyim
Sen sabun yolla ben köpüreyim
Sen ömrünü hiç et ben törpüleneyim
Asalette kalktı maya yok köylüm

Sen hizmetkârsın onlar senin ağan
Sen karga misali onlar birer doğan
Onlar pirzola yesin sen kuru soğan
Fasülyen kalmadı soya yok köylüm

Bu ülkede baş tacı hancılar
Hacetinden çıkar kuru sancılar
Şu halsizlik seni ancak kamçılar
Der Yıldızi manen herkes aç
Aslında doyan yok köylüm

Yıktın Devlet-i Aliyye'yi virane ettin
Seni parça parça olasın Parya
Evini yurdunu harabe ettin
Seni parça parça olasın Parya

Bir teneke yağa bir tarla verdin
Hep düşeş oynadın zarla verdin
Kimse istemedi sen zorla verdin
Seni parça parça olasın Parya

Mal vermede tefeci kesildin
Antlaşmalarda miras yedin
Kainat içinde bizi yok saydırdın
Seni parçaparça olasın Parya

Bir hile ile tuşa getirdin Hilafeti
Berbat ettin Kazım ile Keriman'ı
Gözün kesti de vurdun Müslüman'ı
Seni parça parça olasın Parya

Yıldızi'yim şahidim şahit
Ölümüm uğruna çok yaptım kayıt
Tasdik eyledim değilmişsin lahit
Seni parça parça olasın Parya

Rüzgâr vurmuş yar saçların dağılmış
Çek siyah tülünü küstürme beni
Sarmaşık bir ağaca sarılmış
Bahar yeli gibi estirme beni

Siyahların gitmiş beyazlanmışsın
Gençliğin kalmamış yaşlanmışsın
Ahlakın değişmiş huysuzlaşmışsın
Ellerin yanında susturma beni

Sende bir sırrım var o sende kalsın
Gözyaşımın her damlasında sen varsın
Ben günahkar ama sen isyankârsın
Cellat huzurunda astırma beni

Yıldızi'yim masum bir kulum
Hiç yar eder mi insana zulüm
Kırıldı kalkmıyor kanadım kolum
Merhamet et bezdirme beni

Hata benim günah benim suç benim

Ya Rab didarından mahrum eyleme
Yolcu benim kervan benim göç benim
Ya Rab didarından mahrum eyleme

Aşkınla çeşmimi sildiğin zaman
Eşsiz varlığını bildiğim zaman
Senin huzuruna geldiğim zaman
Ya Rab didarından mahrum eyleme

Güzellerin güzelliği sendedir
Tabiatın özelliği sendedir
Kâinatın merhameti sendedir
Ya Rab didarından mahrum eyleme

Yıldızi'yim varlığında yaşarım
Senden ilham alır coşarım
Sevgin ile dağlar aşarım
Ya Rab didarından mahrum eyleme

Bahri aşkın deryasına dal da gel

Açma mezarımı iman içinde
İzharın varsa ibret al da gel
Ne olur koyma beni güman içinde

Kudret kâtibinin elinde kalem
Kırklar derneğinde okunur kelam
Kaderi kadere bağlayan Mevlam
Aşikâre çıkar irfan içinde

Der Yıldızi ilmi bilmektir gerek
Yer ile gök arası zahirden direk
Dünya ahiret birbirine müşterek
Bulamadım yari duman içinde

Ben ölürüm yaramı açma

Açma tahammülüm kalmadı doktor
Naziktir vücudum yerlere saçma
Kaderim yüzüme gülmedi doktor

Yıktı yere bıçakları kaptılar
Yedi hortum yedi iğne taktılar
Kesti kesti et yığını yaptılar
Zalimler halimi bilmedi doktor

Ak vücudum siyahlara büründü
Organlarım tane tane göründü
Bedenim uyuştu ilaç sürüldü
Şuurum yerine gelmedi doktor

Yıldızi'yim her yanımda yara var
Varlığıma dönmede bir karar var
Destanımı okumanda yarar var
Kimse gözyaşımı silmedi doktor

Kafana taktığın bir uydu ile

Bir boşluğa gidiyorsun Ermeni
İnsan icadı bir buldu ile
Sen meçhulde eriyorsun Ermeni

Bozuldu dümenin düştün denize
Konuştun konuştun oldun geveze
Mahvoldu formülün döndün meleze
Sen bir hile arıyorsun Ermeni

Gönlünce sürdün semere
Alev halkasını taktın kemere
Ateşle dumanla çakıldın yere
Bile bile ölüyorsun Ermeni

Yıldızi'yim keşfim keramet değil
Yanan bir ateştir hararet değil
Halen daha gönlün rahat değil
Yaptığına gülüyorsun Ermeni

Yağınca yağmurum eriyince kar

Aktıkça set tutmaz sellerim benim
Bulutların nem aldığı bir yer var
Buğular fışkırır göllerim benim

Esir düştük zamanenin hükmüne
Artık yazıp okumanın hükmü ne
İnkâr düştü gerçeğimin üstüne
İfade vermiyor dillerim benim

Nemlendimi ilkbaharda açanım
Koklayıp bekleyip ürküp kaçanım
Hileyi sezip gökte uçanım
Neşe koklatmıyor güllerim benim

Der Yıldızi batıl haklı göründü
Tecelli mahvetti gönül süründü
Yeşil çayır boz toprağa büründü
Eziyete döndü ellerim benim

Zavallı insanlar ne hallere düştü

Zamanımız ağlamakla geçiyor
Usandı canından perişan düştü
Günlerimiz sızlamakla geçiyor

Babadan evlada geçim korkusu
Senetli sepetli hem bonolusu
Sokakları sardı işsiz ordusu
Boşa kürek sallamakla geçiyor

Çayhaneler döndü kumarhaneye
Çok çirkin durumlar geldi sahneye
Leke kondurmazken bu ananeye
Rakı şarap yollamakla geçiyor

Yazmaz oldu Yıldızi'nin kalemi
Bulamadık gerçek sözü kelâmı
Yatakhanelerde kadın alemi
Uçkur çözüp bağlamakla geçiyor

Bu yoksulluk beni aciz eyledi

Başkaca gidecek yol görünmüyor
Eritti tüketti taciz eyledi
Tutup kaldıracak kul görünmüyor

Çalışsan bir türlü yatsan bir türlü
Eksilsen bir türlü artsan bir türlü
Çatmasan bir türlü çatsan bir türlü
Gücüne güç katar kol görünmüyor

Günlerin sayılı paran sayılı
Gidişin bir meçhul kendin kaygılı
Torpilli paralı ve de dayılı
Sermayenden başka pul görünmüyor

Yıldızi'yim eridim tükendim
Tutamam gideni yıkıldı bendim
Artık kâr etmiyor kuvvetim fendim
Altıma saracak çul görünmüyor

Ey Allahım sana arz-u halim var

Yarattığın gibi dönmek isterim
Bir hiçim garibim naçar halim var
İsmet sıfatınla ölmek isterim

Yaprakları kokan ağaçlar gibi
Kötülük olmayan amaçlar gibi
Peygamber hırkası giymiş Veysel gibi
Didem nemli değil gülmek isterim

Salih kullarının kabrinden olsun
Her yanı bir alem bahçeler olsun
Hazreti Eyyüb'ün sabrından olsun
Kinle yazılanı silmek isterim

Gel Yıldızi dünyadan çık
Kimi serseridir kimi kaçık
Alim sıfatında kalp gözü açık
Kaderde ne varsa bilmek isterim

Yine bugün Türk ordusu şahlandı
Askeriyle milletiyle uyandı
Mehmetçiğin gözü kana bulandı
Kaçma kahpe Yunan öldüğün gündür

Mersin liman kurdu Girne üstüne
Soylu asker çöktü Rumlar Tepesi'ne
Gebertti de saman tepti postuna
Kaçma kalleş Yunan öldüğün gündür

Tarih insan saymaz böyle domuzu
Süngüye taktılar çoluğumuzu çocuğumuzu
Nice yaramıza bastılar tuzu
Kaçma kahpe Yunan öldüğün gündür

Atlılar Köyü'nde cesetler gördüm
Eğilip toprağa yüzümü sürdüm
Canavarın dişlerinde kan gördüm
Kaçma alçak Yunan öldüğün gündür

Tarihimiz böyle yazacak
Bir Mehmetçik bin oyunu bozacak
Kırk Rum'u bir urgana dizecek
Kaçma kahpe Yunan öldüğün gündür

Senin asaletin soyun sopun it
Yanaşma Türklere git ırağa git
Magosa kalesi Türkiye kilit
Kaçma kalleş Yunan öldüğün gündür

Yıldızi'yim budur eserim
Vatanımı ümitlerle süslerim
Dar günümde Allahımı seslerim
Kaçma alçak Yunan öldüğün gündür

Kış gününde avcı gezer av eder

Meğer felek bizi avladı oy oy
Bahane olsa da gecikmez kader
Üç tane yiğidi bağladı oy oy

Eser büyük dere eser savurur
Şiddetli bir boran yakar kavurur
Aniden çığ kopar vurur devirir
Üstümüz kar ile çağladı oy oy

Acı haber Pasinler'e yetişti
Haberi duyanlar yollara düştü
Biz için sağlığın zamanı geçti
İşitti yavrular ağladı oy oy

Feryat etti Hızır kurtardı dardan
O anda hiçbir kul geçmedi ordan
Ali ile Ayşe göçmüştü burdan
Azrail kısbeti yağladı oy oy

Yetişti komşular çıktı cesetler
Kar boran altında donmuştu etler
Mevla'dan yetişsin ulu rahmetler
Kader ak kefenle bağladı oy oy

Yıldızi bu acı yok olmaz işler
Anneleri Hatçe dökmesin yaşlar
Ağladı geride çifte gardaşlar
Ciğerim başını dağladı oy oy

Üç günlük ömrümü zehir eyledin

Benden istediğin ne idi zalim
Ellerin sözüyle kahır eyledin
Gizli beslediğin ne idi zalim

Yeşili giyindin alı giyindin
Kumaşı giyindin şalı giyindin
Gizlice derdini anlatan sendin
Hergün süslediğin ne idi zalim

Yıldızi'yi marifette yok saydın
Bu gönlümün siyahını ak saydın
Ayrılığın müddetini çok saydın
Sorup seslediğin ne idi zalim

Sana insan demek küfür demektir

Benliğinden başka neyin var senin
Seninle muhabbet boş bir emektir
İnsanı zehirler suyun var senin

Ne bir hak bilirsin ne bir hakikat
Ne ölüm bilirsin ne de sırat
Kimseye benzemez sendeki sıfat
İnsanlardan ayrı huyun var senin

O ki benim ile yiyip içmedin
Sen ki eller ile konup göçmedin
Neden ki bir insana derdin açmadın
Her renge boyanmış tüyün var senin

Yıldızi seni gördü neyi ararsın
Sen ki insan değilsin neye yararsın
Avcı gibi gizli tuzak kurarsın
İtip düşürecek kuyun var senin

Cemiyette kaynaşma var
Sabah öyle akşam böyle
Piyasada oynaşma var
Sabah öyle akşam böyle

Bakkala girdi bir heyet
Dedim belki bu son fiyat
Sekiz soğan dört etiket
Sabah öyle akşam böyle

Kasap dükkanı kapattı
Kapattı da ey mi etti
Öbürü at eti sattı
Sabah öyle akşam böyle

Mağazalar oynak pazar
Taksit varken etmez zarar
Mustafa Mehmet'i arar
Sabah öyle akşam böyle

Altı ay kışımız belli
Yakacak bindörtyüzelli
Aha Ahmet aha Veli
Sabah öyle akşam böyle

Berbere bir mektup yolla
Kiracıysan beş ay salla
Yazık tablacıyı kolla
Sabah öyle akşam böyle

Kahveye daha girmeyek
Lokantalarda az yemek yiyek
Oturak meşveret edek
Sabah öyle akşam böyle

Yıldızi dostları terk et
Hayatını sigorta et
Beğenmirsen bu köyden get
Sabah öyle akşam böyle

Ben nasıl döneyim eski çağlara
Çünkü her yanımda bir yare kaldı
Daha girmem viran olan bağlara
Artık görüşmemiz sonraya kaldı

Mert elinde bükülmeyen yay oldum
Namerdin eline düştüm zayi oldum
Vade kestim hafta oldum ay oldum
Ölümle aramda bir çare kaldı

Artık ırak oldu yakın yollarım
Saram dedim sarmaz oldu kollarım
Hiçe gitti akçalarım pullarım
Şimdi Yıldızi biçare kaldı

Beddua eyleme yar benim için

Gel bizim ellere gül ayrı ayrı
Matemli dağlarda kar benim için
Okudum nameni dil ayrı ayrı

Fidan idim her tarafım büküldü
Dolu vurdu yapraklarım döküldü
Kuşlar bile yuvasına çekildi
Ördekler sunalar göl ayrı ayrı

Der ki Yıldızi gündür erişir
Hasret kalan kıyamette görüşür
Bahçemizde her meyveden yetişir
Sana düşenleri böl ayrı ayrı

Bana namus gerek bana ar gerek

Soysuz ile oturup da kalkamam
Sabır gerek sohbet gerek sır gerek
Bir pireye bir yorganı yakamam

Ses çıkardı itoğluitin düdüğü
Sınırıma sokmam puştu dürzüyü
Süleyman'a layık mühür yüzüğü
Hicap eder parmağıma takamam

Yirmi beş hak Peygamberi
Her gelen gitmiştir kim kaldı geri
Onsekizbin alemlerin serveri
Ümmetiyim bir kenara çıkamam

Yıldızi'yim hakikate yar iken
Uzun adım atmam dünya dar iken
Benim evde eski çulum var iken
Dönüp elin şöhretine bakamam

Ne seneler belli ne aylar belli

Dünya böyle gelmiş böyle gidiyor
Ne saati belli ne günü belli
Akan gözüm yaşı sele gidiyor

Sana güvenilmez sen bir fanisin
Bugün varsın ama yarın hanisin
Ömrümün zevale gelmiş sonusun
Rüzgâra karışıp yele gidiyor

Nice bezirgânlar yürüdü sende
Nice yağan karlar eridi sende
Nice yaprak açan kurudu sende
Ta Adem'den beri böyle gidiyor

Yıldızi'yim ateşte yan ki
Doğduğumdan beri ne gördüm sanki
Anladım bana kalmazsın baki
Gönlün çok sevdiği ele gidiyor

Dadaşımı bastı gaflet uykusu
Biraz yat horozlar öter gelirsen
Dadaşım şarabı fazla kaçırmış
Karanlıkta bir dal tutar gelirsen

Uyanma Dadaşım uyu çamurda
Sen burada rahat et ablam da orada
Hele tabakamdan bir tütün sar da
Vakitten vakite yatar gelirsen

Erken uyandın da ticaret ettin
Niyeti değiştin haneye gittin
Evdeki eşyayı ihale ettin
Akşama onları satar gelirsen

Yeter gardaş yeter ışık da söndü
Uçan kuşlar bile yuvaya döndü
Bugünler bıyığın yenişe döndü
Hocaya mocaya çatar gelirsen

Yıldızi bu rüzgâr nereden esti
Herhalde sözüme Dadaşım küstü
Zaten ablam senden umudu kesti
Bu gece de demlen batar gelirsen

Cemalin bedenin bakışın göremedim

Dağladı sinemi közün Muhammed
Cevherin asaletin örnek nakışın
Ok vurdu bağrıma sözün Muhammed

Varlığın dünyaya bir çığır açtı
Putlar toprak oldu sahte ilahlar kaçtı
Kâinata ışık saçtı nur saçtı
Aleme bakışta sözün Muhammed

Tarifine mürekkep yetmez
Olmadığın yerde erdem yeşermez
Sevgin olmasa kuşlar bile ötmez
Kalplerde var olur özün Muhammed

Sen öğrettin bize sünneti farzı
Sonra anlaşıldı şeytanın tarzı
Zemini semayı kubbeyi arzı
Her varlığı ayrı ayrı gördü gözün Muhammed

Yıldızi'nin şahin bakışlı Sultanı
Seni anlatmaya ellerim yeter mi
Dünyam ahretim canım sevdiğim
Yazıp bitirmeye ellerim yeter mi

Bir kaşı leylayı sevdim aşkı meftun eyledi
Bir acayip sihir mi ne sanki beni meczup eyledi
Görmedim senin gibi güzeli ta Adem'den beri
Aslı'dan öğrenip cefa beni Kerem eyledi

Hokka burun bal dudak teşbihte hatasızım
O güzele gönül verdim görmesem kanatsızım
Adını anmadığım an sanki yalnızım
Ayrı kaldığım zamanlar bağrımı kan eyledi

Sırma saçın ince belin dertsizi derde salar
Seni gördüğüm günden beri gözlerim durmaz ağlar
Der Yıldızi namert olma her yanım mafe bağlar
Evvela güldü yüzüme sonra mahzun eyledi

Sende uyanış yok mudur ey İblis'e tabi olan
Halâ keşfeylemedin mi bu fani bir imtihan
Gel nefsine köle olma bu büyük tecellidir
Kuran'dan hisse alalım yoksa sonu boş sonu yalan

Kalmışsın esrar içinde hala gaflette misin
Her gün yüz bin kervan göçer sen bunu görmez misin
Tasdik-i imana gelip ikrarın vermez misin
Bir gün tecelli ram olur seni bu derde salan

Yıldızi'yim bilemem bendeki yine nedir
Bu düğümü çözemeyen sağ değil efsanedir
İnsanı bağlayan bu bağ ölümden başka nedir
Tayyi mekâna gider bu doğru rahi bulan

Layık mıdır beni perişan etmen

Kurudu yaprağım döker oldu gel
Bunca yıldır kaderime terk etmen
Artık evlerimiz mezar oldu gel

İyileşmiyor açtığın yaralar
Günüm ah gecelerim ah-u zar
Perişan oldu bahçeler bağlar
Gördüğün çirkinler güzel oldu gel

Der Yıldızi vakit geldi gül soldu
İçtiğim şerbetler hep zehir oldu
Akşam oldu kuşlar yuvayı buldu
Merhem sevmez yaram azar oldu gel

İnsan ki dünyaya emanet geldi

Ona hain bakan gözler düşmandır
Ben seninim dedi yüzüme güldü
Kenarda söylenen sözler düşmandır

Bu gidişle yollar düşer ırağa
Ah çektikçe gönlüm dalar merağa
Doğru söz kâr etmez cinsi sapığa
Aslı düldüllere küheylanlar düşmandır

Der Yıldızi ben ölürsem ağlama
Namert ellerinle kefenim bağlama
Erkândan ayrılmış imansız sanma
Nedense sofuya sazlar düşmandır

Nefs-i himar dönme bana senden vefa istemem

Şiddetinden yandı sinem cana cefa istemem
Her yanım ölüm oldu gönlüm gaflette iken
Artık huri olsan da daha sefa istemem

Seyyah oldum sahil oldum yorulmadım alemde
Ben kadere boyun eğdim ta ki Levh-i Kalem'de
Birliğine inanmışım Allah haktır bu demde
Lokman Hekim'den gayri şifa istemem

Ey Yıldızi ne beklersin ermediysen muradan
Bilmem giden ne götürür bu vefasız dünyadan
Mahkeme-i Kübra haktır kurtuluş yoktur oradan
Belki aklanmış olam başka vefa istemem

Gel gitme sevgilim uzağa

Koyma bu çöllerde perişan beni
Ağlarım gözyaşım tutamam
Eyle alemlere ürüşan beni

Mevsimine göre sev deyi
Diktiğim fidana verdim emeği
Nasıl sevmem aslı asaletliyi
Al tak parmağına bir nişan beni

Hasta kuş gibi koydun yuvada
Felek haklı buldu gönlü davada
Gemim sudan çıktı yüzmez karada
Yalvarırım atma ateşlere beni

Der Yıldızi nolur rahmeyle yarım
Nedir bu hicranım nedir efkârım
Sarhoş misali nara atarım
Yanarken görürsün bir gülşan beni

Ey boylu kavak ne güzelsin

Ne yazık ki yaprağın yok
Issız dağlar boş tepeler
Üzerini örten karın yok

Bu dünya karmaşık bir çarşı
Önemli olan kiminle yaptın savaşı
Dost düşman oldu dosta karşı
Senin sadık yarin yok

Bu temel er geç bir gün uçar
Uçar da derin yaralar açar
Hısmın bile senden kaçar
Perde hicap ar yok

Senin sürdüğün devranlar
Gördüğün binalar hanlar
Nice nice tatlı canlar
Ambarın yok darın yok

Der Yıldızi vakit gele
Gele de görelim hele
Bir gün tutarız el ele
Kaçışın yok kurtuluşun yok

Aşıkların nazargâhı derde derman merhaba
Ta derunumda yazılı sırrı ferman merhaba
Her kim ki Kuran ehliyse ben onun turabıyım
Hanemize hoş görünen ehl-i divan merhaba

Arz ettim meydana geldim mavinin etrafıyım
Sanatıma biraz mahir aşkımın esnafıyım
Pir-i Muğan huzurunda mücevher sarrafıyım
Varmış sizde dediler üç dört irfan merhaba

Girdim aşkın pazarına sözüme söz isterim
Sekseni doksanı geçtim hesabı yüz isterim
Aşıkları aşk kabında yakmaya köz isterim
Ta ki Süleyman misali sahip zaman merhaba

Yıldızi'yim bir gün olur elden çıkar tutarım
Metaımı kimden alıp yahu kime satarım
Deryalar gibi coşarken Umman gibi artarım
Sitemin sinemde gizli kabde canen merhaba

Adem atan Havva anan belliyken
Babası belirsiz döl şereflendi
Çiğdem dağ başında tozda dumanda
Çöplüklerde biten ot şereflendi

Akıl ermez insanların şerrine
Kim kefalet etti kimin yerine
Bu düşüşle gemi gitti derine
Kız yabana düştü yollu şereflendi

Güneşe benzerken alimin yüzü
Telli diken oldu sohbeti sözü
Ezanda kulağı şeytanda gözü
Sokakta geberen it şereflendi

Yıldızi'yim duman içinde
Gayet müşküldeyim bu an içinde
Ümitlerim bekler güman içinde
Altın tunca döndü pul şereflendi

Dost eline giden ihtiyar kervan

Benim için o canana söyle gelsin
Ne bir şah beklerim ne bir sultan
Kendi sadık huluskara söyle gelsin

Ağardı saçlarım beyaz mı beyaz
Eğer gelmezsen bir istida yaz
Kâğıdım kalemim bir de üç telli saz
Her tarafı ah-u zara söyle gelsin

Gönlüm yaralı aklım perişan
O güzellik sade nişan mı nişan
İster deli gözet ister dervişan
Unutulmuş bir diyara söyle gelsin

Der Yıldızi ne muhannet çağlar var
Ara yerde çözülmeyen bağlar var
Sen gelmezsen senin için ağlar var
Benim gibi dertli olan yare söyle gelsin

Ne güzel yaratmış seni Mevla'nın ihsanına bak
Keşfedip sendeki seni o hakkın farkına bak
Vücut bir iskelet amma kudreti veren nedir
Madem ki her şey aşikâr takdir kıl unvanına bak

İlimsiz irfansız kişi asla mana çözemez
Zaloğlu Rüstem olsa karıncayı ezemez
Yeryüzü dile gelse bu hikmeti bilemez
Yusuf'u kuyuda besler rızık verir yanına bak

Çözülmeyen bir gizdir bu ancak Yaradan bilir
Arşı kürsü eyledi gökler direksiz durur
Hangi varlığın işidir hem yağdırır hem de kurutur
Ölmeden Kitab'ı oku sırr-ı beyanına bak

Der Yıldızi aşık oldum cemalin görmeye
Azrail merhaba hazırım bu uğurda can vermeye
Sensin ruhları halk eden rahimdeki bebeğe
Tabiata nakış dökmüş boyasız elvana bak

Bu dünyayı sevdim ise
Haram olsun haram olsun
Yalan yere övdüm ise
Haram olsun haram olsun

İbadetsiz gezenlere
Hak yolundan tezenlere
Kul hakkı yiyenlere
Haram olsun haram olsun

Teraziyi hileli tartana
Malı fazlaya satana
Nikâhsız gelin alana
Haram olsun haram olsun

Edepsiz kız yetiştirene
Ahlaksız oğul büyütene
Evine sarhoş girene
Haram olsun haram olsun

Hor bakan Ramazan'a
Karnı doyup azana
Bir verip beş yazana
Haram olsun haram olsun

Miras için ölüm bekleyene
Kıskanıp komşuyu çekemeyene
Fazlanın zekâtını vermeyene
Haram olsun haram olsun

Der Yıldızi beni iyi dinle
İhanet girerse evine
Yar üstüne yar sevene
Haram olsun haram olsun

Evvel Allah derim sonra Muhammed

Hayber Kalesi'ni bozanlar gelsin
Yiğit Ali'nin Zülfikâr'ını
Parlatıp bileyip kuşananlar gelsin

Kuran Hakk'ın sırrıdır bir hidayeti
Kendi izharıdır kendi kudreti
Altı bin iki yüz otuz altı ayeti
Ceylan derisine yazanlar gelsin

Beytullah üzerinde Hacer-ül Esved
Vardır onda büyük bir hikmet
Haklı yolundan eyledi hicret
Koçu kurban diye kesenler gelsin

Yıldızi'yim kâfiri koymam yanıma
Allahım dar günümde yetiş imdadıma
Muhammed'in Eshab-ı Kiramına
Cennet-i Alâ'yı hak edenler gelsin

Köyüm Afrika'ya benzemiş
İnsanı perişan yolu perişan
Bir yönüyle haritadan silinmiş
Dökülmüş yapraklar gülü perişan

Köyün ortasında arpa tarlası
Başucunda Velilerin villası
Hayvanlar yemiyor pancar küspesi
Koyun kuzu bitmiş mallar perişan

Yaylalardan gelen sular kurumuş
Poyraz vurmuş kar kütlesi erimiş
Ahırların mertekleri çürümüş
Akmıyor çayları göller perişan

Yıldızi'yim bu nasıl diyar
Ağlasam sesimi ölüler duyar
Duvara yaslanmış birkaç ihtiyar
Selam almıyorlar diller perişan
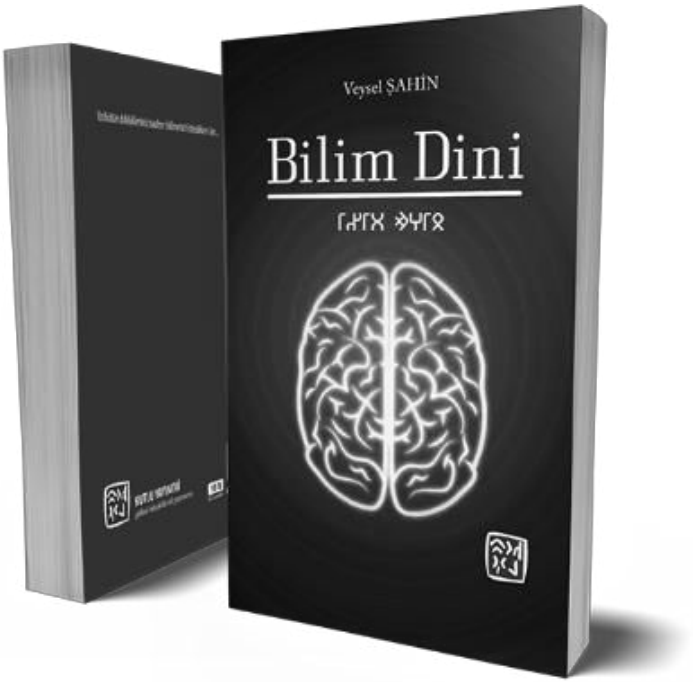
Yazarın Yayınevimizden Çıkan Diğer Betiği